

Fityeháza, 1899. január 25. – Pécs, 1966. március 13.

Apja földműves. Az elemi iskola hat osztályát elvégezve napszámos, kubikos, vasúti pályamunkás. Az első világháborúban tizennégy hónapot az olasz fronton harcolt. 1926 szeptemberében kivándorolt Belgiumba, ahol szénbányásként dolgozott. Belépett a Belga Kommunista Pártba, a magyar pártsejtnek három és fél évig titkára. 1930-ban kiutasították Belgiumból, és 1931. márciusban visszatért Magyarországra. Itthon kapcsolatba került az illegális kommunista párttal. 1933 májusában letartóztatták. Először Pécsett, majd a szekszárdi fogházban őrizték, a jogerős ítélet után – 1934 szeptemberétől – a szegedi Csillagbörtönben töltötte büntetését, ahonnan 1936 márciusában szabadult. Ezután a nemesgulácsi kőbányában, majd mezőgazdasági munkásként dolgozott. 1945 elején a nyilasok elfogták, de sikerült megszöknie. A földreform során néhány hold földet kapott. 1945-ben az MKP nagykanizsai járási szervezetének titkára lett. 1945. június 24-én Nagykanizsa követeként választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Bekerült a megyei földbirtokrendező tanácsba, 1946 és 1949 között a megyei törvényhatósági bizottság tagja volt. 1946-tól az MKP Zala megyei pártbizottságának tagja, a pártbizottság munkatársa. 1947. márciustól az UFOSZ Zala megyei titkára, majd 1948. decembertől 1950. augusztusig a DÉFOSZ országos ellenőrző bizottságának tagja lett. 1949. május 15-étől 1962. november 5-ig a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront Zala megyei listáján ismét képviselő. 1950 augusztusától a Földművelésügyi Minisztérium személyzeti előadója, később egy tó- és halgazdasági központba került személyzeti előadónak, egy év múlva pedig az MDP KV Agitációs és Propaganda Osztálya falusi alosztályának munkatársa lett. 1952-ben öthónapos pártiskolát végzett. 1952. augusztus és 1957. február között a Magyarországi Délszlávok Demokratikus Szövetségének főtitkára, majd nyugdíjazták.